Ч. 53. Четвер 21 (8) марта 1907 Рік XVII.

**Виходить у Львові** що дня (крім неділь і гр. кат. сьвяг) о 5-ій години по полудни.

**Редакция і Адміністрация:** улиця Чарнецкого ч. 12.

**Письма** приймають ся лиш франковані.

**Рукописи** звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

**Рекламациї** незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

**Передплата** у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау„ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*З краевого сойму. — Справа угоди. — З російскої Думи. — Заява Столипина. — Противжидівскі розрухи в Румунії.*

На передвчерашнім вечірнім засіданю принято без дискусиї рубрику V. (театри і штука); VI. (історичні памятки); VII. (публична безпечність) з резолюциєю, щоби доми шупасництва можливо замінити на доми праці; VIII. (комунікациї); IX. (водні будови і меліорациї), при яких пос. Гурик поробив деякі резолюциї і рубрику X. (рільництво). Тут пос. Томашевский зажадав знесеня numerus clausus на 89 учеників в дубляньскій школі, і зажадав щоби можна було приймати учеників з поза інтернату. — Член краевого Виділу проф. Пілят пояснював устрій і господарку рільничої академії в Дублянах і Черникові, а пос. Целецкий вніс візвати правительство, щоби субвенционувало Кулка рільничі в рівній з краем височині. — По ухваленю без дискусиї слідуючої XI. рубрики (гірництво), розвинула ся широка дискусия над XII. рубрикою (промисл і рукоділа) по чім ухвалено цілу рубрику з трема внесеними резолюциями. Без дискусиї ухвалено дальші рубрики „краєві дороги", „емеритальні пенсиї" і „дари з ласки", „консумцийні оплати" і послідну рубрику „ріжні видатки". — Засіданє покінчено вже о год. 11¹/₄ в ночи, ухваливши ту послідну рубрику, а тим самим і цілий буджет. — Скрутинія з переведеного на початку засіданя вибору заступника члена краєвого Виділу виказала вибір пос. Мечислава Урбаньского.

Вчерашне раннїшне засіданє розпочало ся о год. 10·40 перед пол. Принято внесенє краєвого Виділу що до затягненя позички до висоти 14 міл. корон через гром. м. Львова за ґваранциєю краю. Ухвалено і рішено візвати правительство, щоби дало тій позичці пупілярне обезпеченє. Дальше зізволено повітовій раді в Городку на побір в роцї 1907 висших повітових додатків до безпосередних державних податків. — Принято справозданє буджетової комисиї о замкненю рахунків фондациї ґр. Скарбка за рік 1906. Принято дальше справозданє буджетової комисиї о станї фондациї ім. Станїслава ґр. Скарбка за час від половини року 1904 до кінця року 1906 і припоручено краєвому Виділови звернути ся до заряду фондациї з домаганем, щоби до закладу в Дроговижи принимав лишень здорові діти. — Справозданє буджетової комисиї що-до петиции Фридриха ґр. Скарбка, куратора фондациї скарбківскої принято. — Принято справозданє правничої комисиї що-до петициї рільничого товариства у Львові і Кракові, о візванє правительства, щоби ввело зміни судового поступованя в рільничих справах. — Справозданє зелїзничої комисиї що-до петициї Кароля Петшиковского, концесионаря електричної зелїзницї Грибів-Криниця-Мушина і що-до петициї повітового Виділу в-Грибові, відступлено краєвому Виділови до близшого розслїдженя. — Предложенє краєвого Виділу що-до затягненя позички в висоті 23 міл. 600 тисяч корон через громаду міста Кракова за ґваранциєю краю — ухвалено і рішено кромі сего візвати правительство, щоби тій позичці дало пупілярне обезпеченє. — Опісля на внесенє адміністрацийної комисиї принято внесенє п. Олесницкого о зміну § 16 закона о повітовій репрезентациї з 12/8 1866 В. з. кр. ч. 21. Сей § має на будуче звучати так: „В случаю приключившої ся членови повітового Виділу перешкоди в повненю обовязків, має бути покликаний його заступник. В місце члена Виділу, вибраного через цілу раду, може повітовий Виділ в случаю непринятя заступства через властивого заступника, покликати иншого з заступників, вибраних через цілу раду (§ 33 орд. виб. пов.). Члена виділу, котрий уступив, заступить рада на найблизшім своїм засіданю через новий вибір на дальший час виборчого периоду. Коли уступить презес

---

40)

## Пан Лєкок.

**З францускогo — Еміля Ґаборіо.**

(Дальше).

Але Лєкок мав ще й инші причини не сумнївати ся о тім, що маркиза розповіла. Аж тепер зрозумів він, длячого ювелїр і єго жінка так глянули одно по другім, а то пояснив він собі в такий спосіб, що представив єму справу в зовсім новім сьвітлї. Після погляду ювелїра і єго жінки маркиза, купуючи диаманти, зробила малу спекуляцию як то водить ся між дамами великого сьвіта частїйше, як би то хтось думав. Она купила на кредит, щоби продати дальше зі стратою але за готівку, так, що їй в тій хвили ріжниця межи виплаченою а одержаною сумою станула в пригоді.

Мимо того рішив ся Лєкок доходити справи аж до самого кінця, щоби на всякий случай не докоряти опісля собі самому.

Він вернув ся длятого знову до Доасті і подавши якусь важну причину дістав позволенє заглянути до книг рахункових.

Дотична позиция була записана поданого місяця і року не лиш в книзї касовій але й в головній. Тих девять тисячів франків були записані в книгах рахункових, а відтак і прочі суми одна по другій після того, як їх сплачувала маркиза. Що пани Мільнер удало ся до своєї книги гостий записати когось фальшиво, се можна було зрозуміти; але ювелїр не міг преці через чотири роки фальшувати ціле своє книговодство.

Факти годі оспорювати; мимо того Лєкок не був ще тим вдоволений.

Він пішов на передмістє Сен-Гоноре до того дому, де мешкала баронова Вачев за житя і там довідав ся від говірливого дверника, що по смерти бідної дами єї меблї і все, що мала, продано на лїцитациї і то в присутности нотаря Петита.

Не трятячи анї хвильки часу побіг Лєкок до того панка, котрого специяльностию було займати ся лїцитациями „богатих движимостий". Пан Періт пригадав собі дуже добре „лїцитацию Вачав", котра свого часу наробила була трохи сензациї, і вишукав зараз спору пачку актів. Там були записані многі дорогоцїнности, при кождій поодинокій була подана висота узисканої суми і імя того, хто-купив, але нїгде не знайшла ся хоч би лиш згадка про ті прокляті ковтки.

Лєкок показав диямант, котрий мав при собі, щоби єго видїв. Але то не значить нїчого, сказав він; через єго руки перейшло і переходить тільки річий! Але то може він напевно сказати, що брат баронової, єї одинокий спадкоємець, не казав собі післати анї одної штуки з того, що лишило ся, нїякого перстеня анї нїякої шпильки, а здає ся, що єму було пильно, щоби єму післали гроші з продажі, котрі по відтягненю всіх коштів представляли гарну суму 167.530 франків.

— Отже то все, — сказав Лєкок призадумавшись — що баронова мала, продано на певно?

— Все продано.

— А якже назизав ся єї брат?

— Також Вачав. Без сумніву баронова віддала ся була за якогось свояка. Той брат занимав ще торік високе становище в дипльоматиї; менї здає ся, що він мешкав в Берлинї.

То дивна річ — подумав собі Лєкок, коли вертав домів — всюди в цїлій сїй історії висуває ся Німеччина. Убийник каже, що приїхав з Липска, пані Мільнер єсть Баварка, а тепер виринає знову австрийска баронова.

Сего вечера було вже за пізно, щоби ще можна було щось робити; Лєкок ляг спочивати, але на другий день досьвіта взяв ся він знову з цїлою ревностию слїдити дальше. Здавало ся єму, що остає ся єму ще лиш один вигляд на успіх: лист знайдений в кишени фальшивого вояка з підписом Ляшнер.

Той лист, як то показувало ся із затертої трохи на горішнім кінци печатки, був написаний в якійсь каварни при бульварі Бомарше.

Вишукати тоту каварню було дуже легко. Четвертий каварник, котрому Лєкок показав карточку, пізнав з цілою певностию свій папір і своє чорнило. Але анї він, анї єго жінка, анї кельнери, анї постійні гості, котрих Лєкок випитував зручно одного за другим, не чули нїколи в своїм житю імени Ляшнера.

Щож тепер дїяти? Отже таки щезла вся надія! Ще нї, не зовсім: Вояк умираючи сказав преці, що той розбишак Ляшнер був колись давнїйше актором. Чіпаючись того невиразного натяку, як потапаючий стебла, пустив

ради або єго заступник, має той вибір наступити до 30 днів від дня уступленя". — Дальше принято справоздане банкової комісиї в порозуміню з буджетовою комісиєю що-до справозданя краєвого Виділу в справі затягненя громадою міста Львова 10 міліонової позички на покрите коштів розширеня сїти міскої зелїзницї електричної, в справі удїленя ґваранциї краю для ануїтетів сеї позички, а також в справі зміни статута краєвого банку; всї ті внесеня ухвалено без дискусиї. — Тепер вивязала ся широка дискусия над справозданєм буджетової комісиї що-до фінансового закона на рік 1907. Промовляли пп. Мілевский, Єнджейович, Козловский, Сколишевский.

Neue fr. Presse приносить з Будапешту телеґраму, що о заключеню довгореченцевої угоди межи Австриєю а Угорщиною рішучо нема бесїди. На підставі висліду нарад вчерашного засїданя угорского кабінету можна вже тепер прийти до внесеня, що угорске правительство безусловно не згодить ся на довгореченцеву угоду. Одна австрийка личність, беруча діяльну участь в угодних переговорах, заявила кореспондентови Neue fr. Presse, що довгореченцева угода вправдї не буде заключена, однако то не значить, аби переговори були безуспішні; в той або инший спосіб, на тій або иншій підставі, переговори будуть вести ся дальше і дадуть успішний вислїд. — Die Zeit довідує ся, що нї угорске правительство, нї австрийске не будуть спішити ся з заключенєм угоди. Перед виборами до ради державної в Австриї угодові переговори рішучо не будуть покінчені, а всї австрийскі міністри, котрі будуть убігати ся о мандати, стануть перед виборцями і здадуть їм справу з дотеперішного ходу угодових переговорів. — В Будапештї говорять, що на случай, колиби переговори угодові були тепер безуспішні, президент кабінету др. Векерле, разом зі всїми угорскими міністрами подасть ся до димісиї, котра однако буде лише формальна, аби пересьвідчити ся, чи кабінет має й дальше довіріє монарха. Нема сумнїву, що монарх не прийме димісиї кабінету вже хочби длятого, що в теперішній хвили утворене нового кабінету, котрий тїшивсь би довірієм більшости парляменту, єсть просто неможливе.

Росийска дума зібрала ся вчера о годинї 11 перед полуднем на засїдане в салї зборів шляхти. На дневнім порядку стояло справоздане комісиї вибраної для верифікациї мандатів. Постановлено верифікувати лише ті мандати, що до котрих не внесено нїяких протестів, а розслїджене важности прочих виборів відложено.

На тім засїданю думи президент кабінету Столипин відчитав заповіджену заяву правительства. Президент кабінету уважає конечним представити думі загальний образ проєкту приготовлених правительством законів. Бесїдник підносить, що в державі, котра, так як Росия, перебудовує ся, конечно ухвалити цїлий ряд законів, аби сотворити загальні основи, на яких могли би оперти ся дальші реформи і взагалї завести ся конституцийне житє. Такими законами суть: управильнене селяньскої справи, свобода слова, тайна листів, свобода і ненарушимість лична, релїґійна терпимість, зміна виімкових законів, знесене адмінїстрацийного засланя. Дальше згадує заява о самоуправі земств і міст, реформі полїциї, судївництва цивільного і карного, о поправі долї робітників, вільности страйкованя, обезпеченю на старість і т. д. Підносить дальше заява потребу забезпеченя росийских інтересів на далекім всходї, о будові амурскої зелїзницї і поправі водних доріг. Правительство заповідає основну зміну шкільництва і взиває думу, аби сейчас взяла під обради буджет і була дуже ощадною. Від переведеня тих основних законів зависить будучність Росиї. — Заяву приймила дума мовчки і по переведеній короткій дискусиї ухвалено перейти до дневного порядку.

Після донесеня австрийского граничного комісарияту в Іцканах і старостваа в Сучаві вибухли в Румунії поважні розрухи арґрарні. Від вчера рух той прибирає чим раз більші розміри, а найгрізнїйші прибрав в Ботушанах і Бордужені на буковиньскій граници. Селяни рабують майно жидів і загрожують їх житю. Богато жидів утїкає на Буковину. Вже звиж 2000 осіб перейшло границю. Румуньскі часописи доносять, що розрухи прибрали величезні розміри. — З Букарешту доносять, що кількасот селян напало вчера на місто Ботушани і почало нищити і рабувати склепи і доми жидівскі. Вислане против них войско приймили камінєм і вистрілами. Коли товпа зранила кількох вояків, войско зробило ужиток з оружия. Убито 4 селян, а 9 ранено, почім товпа уступила. Правительство висилає до загрожених місцевостий богато войска.

# Новинки.

Львів, дня 20-го марта 1907.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийного официяла в Дрогобичи Йосифа Турека старшим официяломм канцелярийним в Дрогобичи.

— **Пригода Є. Вел. Цїсаря.** З Відня доносять: Вчера рано о 10 год. їхав Цїсар до войсково-географічного інститута. Підчас їзди конї при цїсарскім повозї поховзнули ся і упали. В виду того, що коний не можна було піднести без випряженя їх, Цїсар на площи Гамерлїнґа заждав аж конї випряжено і піднесено. Цїсар переконавши ся, що конем нїчого не стало ся, пішов пішки до войсково-географічного інститута.

— **Реколекциї для сьвященників** відбудуть ся в духовній семинариї у Львові в днях 25, 26, 27 і 28 марта с. р. Початок о год. 11 перед полуднем. Кошти удержаня на цїлий час реколекций виносять 10 кор.

— **Конкурс.** Головний виділ товариства „Просьвіта" у Львові оголошує на основі статута фонду імени Івана Череватенка на видаване премій за науково популярні книжки конкурс на дві премії по 250 корон за написане двох науково-популярних розвідок в українській мові. Конкурсові твори мають відповідати отсим вимогам: 1. Твори мусять бути оригінальні, пїгде ще не друковані та популяризувати здобутки сьвітової науки. 2. Не можуть захвалювати неволї, панованя одного народу або громадского стану над другим, як також не можуть бути змісту конфесийного. 3. Українська мова творів мусить бути проста, зрозуміла кождому письменному Українцеви на сьому просторі, де живуть наші люди. 4. Твори не можуть бути обємом менше від двох аркушів друку, рахуючи в аркуши 40 тисяч лїтер. Працї належить надсилати до головного виділу товариства „Просьвіта" у Львові до 31 грудня 1907. Власноручний підпис автора має бути поміщений в осібній запечатаній коверті. Премійований твір остає власностию автора, але друкуючи єго, автор не має права робити відмін противних повисшим условинам. Вислїд конкурсу оголосить товариство в своїм часї.

— **Дрібні вісти.** Директор зелїзниць державних радник Двору Рибіцкий виїздже нинї в справах урядових до Відня і верне до Львова імовірно в недїлю. — Львівскі мулярі і їх помічники загрозили з початком пори будівляної страйком, наколи би підприємцї не згодили ся платити мулярям денно по 8, помічникам по 4 до 5, а помічницям по 3 корони. — В „Союзі вірителїв" при ул. Коловтая ч. 10 відкрито спроневірене в сумі 10.000 кор. Урядник того спроневіреня, секретар „Союза" Лапаювкер, втїк зі Львова. Не-

---

ся Лєкок знов в дорогу та розпитував по всїх театрах дверників, секретарів та артистів.

— Чи не знаєте якого актора іменем Ляшнера?

Всюди відповідали єму: „Нї!" а часом ще й з якимись дотепами до того. Часом ще й питали єго:

— Як же виглядає той артист?

Ба, коли бо він не міг того сказати! Все єго знане обмежало ся на тім, що єму „честна Тоня" сказала: „Як менї здавало ся, виглядав він на дуже поважного пана". Але то ще нїякий опис особи. А відтак ще й питане, що жінка Полїта Шіпена розуміла під тим словом „поважний". Чи то відносило ся до єго віку, чи до єго поверховного поведеня?

А в иншім місци питали єго:

— Якуж ролю грав ваш актор?

А Лєкок мусїв мовчати, бо не знав нїчого. То лиш знав, що Ляшнер грав тепер таку ролю, від котрої мало що зі шкіри не вискочив.

Остаточно взяв ся до послїдного способу полїциї, котрий, що правда дуже нудний, але остаточно дає дуже добрі успіхи. Постановив переглянути всї книги гостий в готелях і гостинницях. Вставав отже досьвіта, лягав пізно спати і бігав цїлий день від одної гостинницї до другої.

Все надармо! Анї разу не стрітив імени Ляшнера. Чи був такий взагалї? А може то лиш театральне імя? Не знайшов того імени навіть в париской книзї адресовій, де знаходять ся всї імена француски, між тими й такі, що зложені в найдивнїйший спосіб із всїляких складів і звуків.

Але нїчо не було в силї відобрати єму охоту, відвести єго від задачі, яку раз собі поставив. Єго упертість стала ся була у него майже дурійкою.

Глава трийцять перша.

Коли кинути тяжкий камінь на середину ставу, то він зрушить сильно верхню води. Але той сильний рух треває лиш хвильку; він слабне, чим ширші стануть круги, верхня стає знов недвижима і небавком нема й слїду з каменя, котрий застряг десь в намулї на сподї.

Так буває також з подіями, що приключають ся в щоденнім житю. Хоч би они й так були великі, що здавало би ся, що вражінє по них мусить лїтами оставати ся — пусте! час залле ся над ними скорійше як верхня води над каменем і скорше як той поринуть они в глубинї минувшости.

Так забув ся також по чотирнайцяти днях той страшний злочин в „Перчанцї", то потрійне убийство, котре зворушило було всї париські ґазети та пішло в непамять так само як би й яке убийство за часів цїсаря Кароля Великого.

Лиш в палатї справедливости, на префектурі і в слїдчій вязници пригадували ще собі ту справу. Зеґміллер, Бог сьвідком, не щадив труду, але так само безуспішно як і Лєкок. Тілько а тілько разів повтаряв він переслуханє, зручне ставлене до очий, хитрі питаня, погрози, обіцянки — але все надармо. Здавало ся, мов би вдовиця Шіпенова, Політ, честна Тоня і панї Мільнер були як би одна душа. З їх зізнань виходило ясно, що они держать ся вірно того, що їм наказує той якийсь спільник — але що було судиї по тій певности?

Були хвилї, коли Зеґміллер, хоч він мав найлїпше серце, повен розпуки нарікав на недостаточність морального оружия і жалував того, що на упертих сьвідків не можна вже уживати давної тортури.

Та й убийник добре держав ся і з кождим днем грав щораз лїпше свою ролю, як той, що до невигідної зразу одежини з часом зовсім привикне.

Єго самосьвідомість супротив судиї ставала з кождим днем щораз більша, мов би він був певний своєї справи, мов би мимо того, що був строго замкнений і так відлучений від всего сьвіта, набрав певности, що слїдство не поступило анї кроком наперед.

(Дальше буде).

дармо-ж і називає ся Лапаювкер! Нехай же тепер єго „лапають“! — Згублено книжочку каси ощадности на 370 корон, виставлену на імя Хаїма Рінґля. — На філії почтовій при ул. Казимирівскій, якийсь порядно одягнений молодий мужчина витягнув з кишенї Мойсеви Ґотлїбови пачку, в котрій було 691 кор. 60 с. і щез, заким ще пошкодований спостеріг ся. — В Тиролї впали в послїдних днях знов так великі снїги, що два села Ґальтір і Ішґль зовсїм засипало, а гостинниця коло Кайзерфельден стоїть аж по перший поверх цїла в снїгу. В домі тім єсть осьмеро людий, котрі не можуть звідтам видобути ся. — Підчас авдиєнциї у Папи в Римі, коли оногди в переднїй комнатї ждало около двіста людий, впала нараз на землю якась стара пані, Італїянка і померла на місци. Папа приказав нарядити тїло у Ватиканї і похоронити на свій кошт.

— **Видїл товариства** запомоги убогих церквей ім. св. Ап. Петра у Львові, скликує звичайні загальні збори членів, котрі відбудуть ся в понедїлок 25-го марта с. р. о годинї 2-ій з полудня в сали ч. 8 руского духовного семинара у Львові.

— **За продаж фальшивих білетів зелїзничих** на великі розміри арештовано вчера на головнім двірци урядника Белтовского, управителя друкарнї зелїзничої, в котрій друкують ся білети їзди і касиєрку, що при касї особовій продавала білети, Еллю Пельцову. Кажуть, що продано фальшивих білетів за 7.000 корон. В який спосіб відбувала ся тота торговля фальшивими білетами, се поки-що єсть ще тайною. Нема сумнїву, що продаж ішла до спілки; говорять однак, що Белтовский в якийсь спосіб змушував Пельцову до продажи. Впрочім манїпуляция була досить легка, бо Белтовский мав всякий матерhost потрібний до виробльовання білетів, котрі нїчим не ріжнили ся від правдивих. Треба лиш було позискати до продажи касиєра або касиєрку. Річ очевидна, що в таким случаю продаж мусїла відбувати ся з повною і добровільною згодою другої сторони т. є. касиєрки. Длятого говорять загально, що Пельцова була вповні спільничкою Белтовского і дїлила ся з ним зарібком; хоч з другої сторони говорять також, що Белтовскому удало ся мабуть якимсь моральним насильством змусити Пельцову до злочину. Слїдство, яке веде енерґічно радник поліциї п. Крайнер, викаже небавком вповні, як поправдї стоїть справа і хто тут головний виновник.

— **Нещаслива пригода.** З Перемишля доносять: В міскім ломі каміня на Кругели, котрі взяв в аренду п. Вімегаль, стала ся оногди нещаслива пригода. Підчас т. зв. відкривки усунула ся гора і засипала двох братів, Михайла і Василя Щербів. Оба згинули на місци. Василь полишив жінку і двоє дїтий. — В Чорткові у тамошного рабіна були заняті три малярскі майстри з челядниками. Ночували в однїй комнатї, а напаливши на ніч в печи, завчасно єї заткали. Рано найдено двох майстрів Зайнвеля і Кремера та одного челядника неживими, а третий майстер Аверган, давав ще слабі знаки житя. — В Празї переїхала оногди дорожка емеритованого ґенерала і ческого писателя бар. Фрідберґа. Тяжко раненого відвезено в непритомнім станї до шпиталю.

— **Рабунок в пасажу Міколяша** вже вияснив ся. Здогад наш, порівнуючий звязане і покалїчене Латки з подібною подією у Відни показав ся в повні оправданий і коли би показало ся, що Латка дїйстно вичитав про ту подію в ґазетах, то можна би сказати, що він взяв собі примір з віденьского свого товариша по фаху. Зізнаня Латки були так неясні і баламутні, що мимоволї викликували недовіре. Рани єго були лиш незначні а удаване перепудженя пересадне. Розбишаки, що після єго оповіданя, напали на него, лиш в першій хвили говорили а відтак були як німі. Коли був в шпитали, хотів конче вирвати ся звідтам і піти до дому. Переведені доходженя довели остаточно до того, що Фльорияна Латку і кухарку Катерину Паньчишин арештовано дуже підозріних о то, що видумали байку о нападї, щоби тим способом укрити крадїж, якої самі допустили ся на шкоду пп. Міколяшів. Дотеперішний вислїд поліцийного слїдства єсть слїдуючий:

Коли поліция прибула на місце злочину, застала всї шуфлядки від бюрка п. Міколяша і панї Міколяшевої повитягані. Завізваний фаховий знаток шлюсар Вайх зізнав, що бюрка рішучо не отворені витрихом лиш підробленим ключем. Відтак зроблено ревізию у кухарки Панчишин і в єї куфрі знайдено 250 корон нїби то тих, котрі Латка давав розбишакам, щоби они не брали паньских гроший і підроблений ключик, котрим можна було дуже легко отворити одно бюрко, в котрім були сховані 700 корон. Другого ключа до другого бюрка не знайдено. Кухарка запитана, звідки має той ключик, сказала, що виймила єго з кишенї Латки в хвили, коли єго ратувала в пригодї. На основі сих фактів арештовано Латку і Панчишин та умішено в поліцийнім арешті.

Де подїли ся забрані гроші? Се поки що ще незвістно; єсть лиш здогад, що Латка і Панчишин мусїли мати спільників, котрі чим скорше винесли ся з грішми може навіть і зі Львова. Кажуть, що поліция єсть вже на слїдї, де подїли ся гроші і длятого вчера по полудни 2 аґенти поліцийні виїхали на провінцию. Кажуть, що кухарка має десь на провінциї нареченого і може бути, що той забрав гроші. Після иншої версиї Фльорко і Касуня були наречені і задумували виїхати до Америки, до чого намавляв також свою любку. При Латцї знайдено навіть рецепіс листу до Канади адресованого до єго брата. Поки що обоє замість до Канади поїхали — до Іванової хати.

## Телеґрами.

**Відень** 20 марта. Страйкуючі пекарі і помічники пекарскі скликали на нинї передполуднем збори, на котрі прибуло около 5000 страйкуючих. Заступник правительства звернув увагу предсїдателя, радного Райманна, що збори не зголошено на поліци, по чім предсїдатель заявив, що скликує збори виборчі пекарів. Заступник правительства і на то не згодив ся. Страйкуючі в порядку уступили з льокалю і пішли до міста аж до унїверситету а відтак розійшли ся.

**Берно мор.** 20 марта. На нинїшнім засїданю сойму підчас дискусиї буджетової радник намістництва Піллерсдорф заявив, що правительство займає ся дуже справою санациї фінансів краєвих і єсть переконане, що треба конче вишукати способи помноженя жерел доходів для країв. Розпочаті вступні роботи суть вже близькі покінченя. Будуть они небавком предложені видїлом краєвим і фаховим фінансистом краєвим до висказаня свого мнїня, а відтак приступить правительство до виготовленя відповідних предложень.

**Петербург** 20 марта. (П. А.) В Радї державній відчитав вчера Столипин таку саму заяву правительственну як і в Думі. Принято єї оплесками. З помежи внесень, предложених правицею, центрум і лївицею о перехід до порядку дневного значною більшостию внесене центра, котре приймає до відомости проґраму правительства і висказує готовість дїлати спільно в здїйстненю плянів і заряджень правительства.

**Петербург** 20 марта. По засїданю Думи посли обговорювали живо заяву Столипіна. Мимо що кількох членів крайної лївицї виділо в нїй провокацию, партиї ухвалили о скілько можна уникати конфлїкту.

**Петербург** 20 марта. Бувших урядників николаївскої зелїзницї, обжалованих о належене до комітету страйкового, засудив суд 2 на 2 роки тюрми, а 6 на 7 місяців, при чім вчислено їм час, який перебули в слїдчій вязници. 1 увільнено.

**Варшава** 20 марта. На Литві і Білоруси розпочала ся аґітация в цїли утвореня краєвих партий литовскої і білорускої.

**Бересть литовский** 20 марта. Арештовано тут 11 селян, котрі намавляли селян до вирубуваня лїсів ґр. Замойского. Головний аґітатор виїхав до Петербурга, щоби там предложити жалобу Думі.

**Тегеран** 20 марта. Непокоячі вісти о приїздї російского войска до Тегерану суть, як доносить бюро Райтера, безосновні. Приїхало лиш 30 козаків без коний для скріпленя сторожі перед консулятом і посольством російским.

**Сан Ремо** 20 марта. Бувший російский міністер справ заграничних ґр. Лямбсдорф, помер вчера в ночи.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів** подає до відомости, що слїдує: З днем 1. марта 1907 увійшло в житє нове розпорядженє міністерства торговлї, скарбу і зелїзниць з дня 10 лютого 1907 в. з. д. ч. 25, котрим знесено дотеперішне розпорядженє виконуюче з 18. грудня 1893 в. з. д. ч. 177, а видано змінені постанови виконуючі до закона з дня 26. червня 1890 в. з. д. ч. 132 в справі статистики торговлї з заграницею.

Наслїдком того заряд почтового економату у Відни буде видавати від тепер тілько статистичні значки вартістні нового накладу, а таких значків давнїйшого накладу можна, що правда, дальше уживати, однак на нові виміняти їх не можна.

Дотично виповнюваня таких декларацияй статистичних до пакетів, призначених до вивозу за границю, можна інформувати ся в кождім урядї почтовім, де находить ся виказ товарів з означенєм статистичного числа, а впрочім поясненя, поміщені на відворотній сторонї тих декларацияй, поучають інтересованих, як мають виповняти поодинокі рубрики.

Звертає ся в кінци увагу на постанови §. 13 покликаного закона, після котрого переступаючі той закон, взглядно виконуючі приписи, що до належитого виповнюваня згаданих декларацияй будуть карані гривнами від 4 до 100 корон.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 19 марта: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·20 до 8·30; жито 6·25 до 6·35; овес 8·40 до 8·60; ячмінь пашний 7·30 до 7·60; ячмінь броварний 7·60 до 8·20; ріпак —·— до —·—; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·75 до 10·—; вика 6·50 до 7·—; бобик 6·50 до 6·75; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 25·— до 40·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 30 — до 35·—.



За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

# ОГОЛОШЕНЯ.



З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).